

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm II. Cùm de tua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

TITVLVS XX.

DE CORPORE VITIATIS ORDINANDIS, VEL NON.

CAPITVLVM I.

De Presbytero.

PARAPHRASIS.

 Vidam sacerdos sponte in duellum descendit, & partem digiti amisit; dubitatur vtrum sacrificare posset? Respondet Alexander III. Tametsi is grauius deliquerit, tamen post peccatam poenitentiam, misericorditer permitti posse, vt celebret, si tantum de digito non amisit, vt absque scandalo celebrare possit.

SVMMARIVM.

1. *Qui partem digiti, vel etiam integrum digitum ad hostiam frangendam non necessarium amisit, irregularis non est, modo magna deformitas non sit, de quo iudicat Ordinarius.*
2. *Facilius tamen ad ordines, eorumque usum admittitur, qui sine culpa ita mutilatus est.*

NOTANDVM. Qui partem digiti, etiam ad frangendam hostiam necessarij, videl. pollicis, aut indicis amisit, si deformitas notabilis non est, non debet cenferi irregularis. Idemque sentiendum, si integer digitus ad hostiam frangendam non necessarius amissus sit, dummodò magna deformitas non sit. Quod iudicare ad Episcopum pertinet.

Aduerte tamen, ita mutilatum facilius ad Ordines suscipiendum, vel susceptis vtendum admitti, si sine culpa res accidit: difficilius autem, si per propriam culpam. Potest enim tam graue esse delictum, vt me-

reatur suspensionem ab ordine, vel depositionem: consequenter ita delinquens ab ordinatione repellere potest, tanquam moribus indignus. Et ita intelligitur textus huius c. Non enim Episcopus, ad quem Alexander III. scripsit, cum presbytero illo dispensauit super irregularitate, quam non incurrit, sed poenam, quæ ipsi infligi debebat, temperauit, & ita misericorditer permisit, vt mox post actam poenitentiam celebrare posset. Ita significat Nauar. c. 27. n. 156. & docet Suarez de censur. disp. 51. f. 2. n. 7.

Porro de poenis, quæ iure nouo concertantibus duello impostæ sunt, dixi lib. 3. Th. mor. tr. 3. p. 3. c. 5. in fine.

CAPITVLVM II.

Cum de tua.

PARAPHRASIS.

Quidam in Episcopum electus fuit: sed electioni duo obiecta erant; quòd in oculo maculam haberet, & filius Canonici esset. Ad hæc respondit Alexander III. Se Archiepiscopo Cantuariensi dedisse in mandatis, vt super natalium defectu cum electo, seu potius postulato (olim enim hæc voces promiscuè vsurpabantur) dispensaret. Quod verò ad maculam oculi attinet, vt adhibito suffraganeorum consilio statueret, quod ipsi visum fuerit. Addit Pontifex, quòd electus hanc vt maximam Apostolicam gratiam, & dispensationem agnoscere debeat.

SVMMARIVM.

1. *Super vitio corporis, si sit magna deformitas, non facile dispensat Pontifex.*

provisus

præsertim ad dignitatem episcopalem consequendam.

2. *Iudicium de deformitate, an tanta sit, ut promotionem ad ordines vel dignitatem impedire debeat, est penes eum, qui ordines vel dignitatem iure ordinario, vel sibi delegato conferre debet.*

NOTANDVM I. Summus Pontifex super natalium defectu quandoque etiam dispensat ad consequendum Episcopatum.

NOTANDVM II. Super vitio corporis, si sit valde magna deformitas, non facile dispensat Pontifex, præsertim ad dignitatem Episcopalem consequendam. Propterea Pontifex, tametsi maximam gratiam electo facere intenderit, tamen mandat Archiepiscopo, vt cum Coëpiscopis suis consideret, quæta sit deformitas, & vtrum secundum canones & consuetudinem Ecclesiæ dispensari possit, ita vt scandalum & admirationem in populo non generet.

2. **NOTANDVM III.** Iudicare, vtrum corporis defectus, aut deformitas tanta sit, vt promotionem ad ordines, vel dignitatem impedire debeat, ad eum pertinet, qui ordines, vel dignitatem iure ordinario, aut sibi delegato conferre debet. Ita notat hic Hostiensis. Et quæ impediunt, Anson. not. 2. Huiusmodi deformitates plures numerantur: Si quis maculam in oculo habeat: si oculos lippos, & lacrymantes; alterum, vel vtrumque deformiter prominentem, si partem auriculæ amiserit: si nasum deformem habeat, faciem maculatam, vstulatam, cicatricibus plenam: si lingua impeditus, ac balbus sit: si manus habeat tremulas, si sex aut quatuor digitos: si scabiem deformem, ac constantem: si gibbosus. si claudus: si statura nimis paruus, &c. Si tali, inquam, defectu laborans ordines petat, ad Episcopum, eiusque substitutum spectat iudicare, vtrum magna seu notabilis deformitas sit, necne. Si videatur magna non esse, ordinari potest: Sin magna appareat, ordinari non potest, absque Papæ dispensatione: qui tamen, vt supra dixi, eam non tribuit, si valde magna deformitas sit; esset enim contra reuerentiam sacra-

menti, si adeo deformes Ministri ad altare ministrarent: si denique res dubia appareat, poterit quandoque dispensare, seu potius benignè interpretari, non esse deformitatem grauem, quæ hominem irregularem faciat. Eaq; dispensatione Episcopus facilius vtetur his casibus: I. Si quis Religiosus sit, aut Religionem ingressurus. II. In ordine ad minores ordines tantum, & beneficium simplex. III. Cum iam ordinato, vt ordine suscepto vt liceat. Vide quæ dixi lib. 1. Th. mor. tr. 5. p. 5. c. 9. n. 2. §. Tertiò, & c. 7. vbi n. 1. annotaui, ex duobus capitibus aliquem irregularem censi propter corporis defectum, si vel magnam deformitatem, aut horrorem contineat; vel ordinis, præsertim sacræ celebrationis, congruum exercitium impediatur. Quare ad hæc duo Episcopus ordinaturus attendere debet, Si oculus v. g. aut manus defectum habeat, & vel magna deformitas appareat, vel etsi non magna, tamen hostia difficulter manibus frangi, vel canon è libro difficulter, aut cum deformi vultus conuersione legi possit, tum irregularitas censi debet. Videri potest Hostiensis loc. cit. Ioan. Andr. super hoc. c. Vivaldus in Candela-bro, de irregularitate, in tertia specie, Simon Maiolus de irregularitatibus, c. 18. 25.

Quæritur hoc loco: Si Archiepiscopus non adhibito consilio Coëpiscoporum dispensasset cum electo super oculorum defectu, vtrum valida fuisset dispensatio. Negatiuè respondendum est, cum Antonio hic. Quia se delegato Iudici forma procedendi præscribatur, censetur ea substantialis: quandoquidem eam nõ obseruatam, transcendit limites commissæ potestatis, ideò que nihil efficit, vt docui lib. 1. Th. mor. tr. 4. c. 16. n. 7.

CAPITVLVM III.

Ex parte.

SVMMA R I V M.

Seipsum castrans, vel castratus ab alijs, irregularis est. Is autem, qui absque genitalibus natus est, vel in cunabulis sceleris,

Aaaa 2 licitè